

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.153 van 7 oktober 1998

A. 63.886/VIII-630
(voorheen VI-12.480)

In zake : **BOON** Emmanuel,
chemin des Postes 29
1410 Waterloo,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc NIHOUL, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 30 mei 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Emmanuel BOON de nietigverklaring vordert van de beslissing van 4 april 1995, waarbij geweigerd wordt een aanvraag om voorschotten ingediend door het "Institut catholique des hautes études commerciales" in te willigen, omdat verzoeker geen grondige kennis heeft van het Frans;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 november 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 29 april 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. MINNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DETHEUX, loco Mr. NIHOUL, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 17 september 1990 aangeworven is als tijdelijk assistent met volledige leeropdracht in het "Institut catholique des hautes études commerciales" (ICHEC); dat hem bij ministerieel besluit van 5 februari 1991 een vrijstelling van nationaliteit is toegekend; dat de verwerende partij hem, op grond van artikel 16 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, een afwijking heeft toegestaan van de vereiste dat hij een grondige kennis moet hebben van de

onderwijstaal van de instelling die hem tewerkstelt, voor de periode van 17 september 1990 tot 13 juli 1991, van 16 september 1991 tot 12 juli 1992, en van 21 juli 1992 tot 17 juli 1993; dat de verwerende partij op 26 januari 1993 aan de voorzitter van de organiserende instantie van het ICHEC de volgende brief heeft gestuurd :

" Hierbij laat ik u weten dat de Minister beslist heeft de afwijking van de bepalingen van artikel 13 van de genoemde wet van 30 juli 1963, waarom u voor het derde opeenvolgende jaar hebt verzocht ten behoeve van de heer Emmanuel BOON, opnieuw toe te kennen voor het academiejaar 1992-1993.

De heer Emmanuel BOON zal dus het bewijs van de grondige kennis van het Frans moeten leveren indien zijn aanstelling in uw instelling het volgende academiejaar wordt verlengd";

dat de verwerende partij op 11 oktober 1994 en 4 april 1995 verzoeker verzocht heeft het bewijs te leveren van zijn grondige kennis van het Frans, en daarbij gesteld heeft dat "de aanvraag om voorschotten niet wordt ingewilligd";

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van het beroep;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat de bevoegdheid van de Raad van State aan de hand van twee criteria moet worden beoordeeld, namelijk het "petitum" van de vordering en de "causa petendi"; dat hij uiteenzet dat hij een eerste middel ontleent aan machtsoverschrijding van de verwerende partij, die erin bestaat dat ze de wet van 30 juli 1963 verkeerd toepast, aangezien deze wet niet van toepassing is op het ICHEC; dat hij erop wijst dat "de omstandigheid dat de nietigverklaring van de bestreden handeling gevolgen kan hebben voor het

subjectieve recht waarop hij aanspraak maakt, niet de onbevoegdheid van de Raad van State met zich brengt"; dat hij aanvoert dat de Raad van State eveneens bevoegd is om kennis te nemen van het tweede middel van het verzoekschrift, ontleend aan de schending van artikel 11 van de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en van artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs; dat hij ten slotte aanvoert dat dat ook geldt voor het derde middel, ontleend aan de schending van een regel - de richtlijnen 49/88 en 89/48 van de Raad van de Europese Gemeenschappen - die geen uitstaans heeft met de regel die de grondslag vormt van zijn recht;

Overwegende dat de Raad van State, overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, niet bevoegd is om kennis te nemen van een beroep waarvan het eigenlijke onderwerp een geschil omtrent een subjectief recht is, tenzij anders is bepaald in een specifieke wet; dat artikel 28 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs "de voorwaarden opsomt die de leden van het onderwijzend personeel moeten vervullen opdat de inrichting die ze tewerkstelt, van de (Franse Gemeenschap) weddetoelagen kan ontvangen; dat geen enkele van die voorwaarden impliceert dat de (Franse Gemeenschap) over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, wanneer zij moet nagaan of aan die voorwaarden is voldaan; dat de inrichtende macht van de onderwijsinrichtingen haar recht om weddetoelagen te verlenen aan voornoemd artikel 28 ontleent en niet aan de administratieve handeling van de (Franse Gemeenschap) die het bestaan van dat recht erkent" (Hof van Cassatie, arrest van 3 oktober 1996 inzake de gemeente Anderlues); dat daaruit volgt dat de Raad van State, aangezien in

geen enkele specifieke wet van de hierboven uiteengezette principes wordt afgeweken, alleen bevoegd is om kennis te nemen van het geschil op voorwaarde dat de verwerende partij over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt om een weddetoelage toe te kennen of te weigeren aan een instelling die een leerkracht tewerkstelt die niet het bewijs heeft geleverd dat hij een grondige kennis heeft van de taal van het onderwijs dat daar wordt verstrekt;

Overwegende dat de artikelen 13, eerste lid, en 16 van de wet van 30 juli 1963 het volgende bepalen :

" Artikel 13. Een onderwijsinrichting mag voor haar bestuurs-, onderwijzend of administratief personeel slechts personen aanwerven die het bewijs hebben geleverd van hun grondige kennis van de onderwijstaal van de inrichting of, in de tweetalige inrichtingen, van de afdeling waaraan zij verbonden zullen worden.

(...)

Artikel 16. Zo een inrichting moeilijkheden ondervindt om een kandidaat aan te werven die de vereiste taalbekwaamheid bezit, mag de Minister een tijdelijke afwijking toestaan op de bepalingen van de artikelen 13 en 14. Die afwijking geldt slechts voor de duur van één jaar en kan slechts tweemaal hernieuwd worden";

Overwegende dat de verwerende partij voor de toepassing van artikel 13 niet over een beoordelingsbevoegdheid beschikt; dat haar bevoegdheid discretionair is wanneer ze de in artikel 16 genoemde afwijking toekent of weigert; dat wanneer, zoals in het onderhavige geval, de genoemde afwijking drie maal is toegestaan, haar bevoegdheid evenwel gebonden is, en zij verplicht is te weigeren om de afwijking nog een keer toe te staan; dat de omstandigheid dat verzoeker de toepasbaarheid van de wet van 30 juli 1963 betwist, geen invloed heeft op de aard van het in het geding zijnde recht; dat het aan de gewone rechtbanken staat om zich hierover uit te spreken; dat de exceptie van onbevoegdheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeven oktober 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.